

Cuidem de la ciutat

El nostre Arquitecte, l'artista de ànima i de sentiment que es diu Raspall, després de fer-nos fruit en la contemplació de les bel·leses dels palaus i cases senyorials de Mallorca que ell ens ha portat a casa nostra, ens ha parlat valguent-se del «Diari», de les bel·leses, de les plantes, dels jardins, de les flors naturals i de les flors ciutadanes: de aquest estol de gentils damiselles conveines nostres, que en ordre de bondat i bel·lesa saben distingir-se. En Raspall sent la sublimitat del art i té autoritat i competència per fer-la sentir als veïns de Granollers.

Aquell seu article feu que desesperessin en nostra ment quelques idees ja olvidades per massa discutides, les quals de poguer-se portar a la pràctica podrien ajudar a canviar de debó la fisonomia de la ciutat avui trista i àrida per manca de tot allò més indispensable al embelliment de la mateixa, en quant a jardins públics, arbres i passeigs es refereixin. Granollers, la ciutat nostra, és una de les poblacions que més mancada està d'aquelles ornamentacions que la Naturalesa pot donar, (si l'home vol tenir-ho. Per careixer, no tenim ni arbres a la carretera. La nostra *Via Sacra*, tan esbelta de per sí, es afeida per manca d'arbolat. En totes les ciutats del món es conreua l'arbre i es procura inculcar a la jovenalla l'amor a les plantes i a les flors. Arreu arreu, fan festes i festetes de l'arbre i dels ocells; nosaltres no recordem de cap d'aquestes festes, si no és la de la plaça del Bestiar quins arbres plantats avui, per exemple, al cap de vuit dies ja els havien mal·lès les estrebades dels badells lligats a les soques el dia de mercat.

Aquesta és la situació present: sense arbres, sense flors, sense alegria natural, la ciutat nostra segueix la seva via sense que ens preocupem de cuidar-la i transformar-la, per a que sigui més bella. L'admiració i estimació per les plantes i les flors, ja no és patrimoni exclusiu dels temperaments refinats. En quasi tots els temes ornamentals veïem com els elements primordials de bel·lesa són les fulles

i les flors. Les col·lectivitats que en més alt grau es senten civilitzades i civilitzadores, veïem com mostren una gran predilecció en fomentar la coneixença i estimular l'apreci d'aquests elements de bel·lesa que representen els arbres i les flors.

Nosaltres, senyor Raspall, preguem a vostè segueixi la tasca empresa. Estem freturosos de veure a Granollers transformat de debó; i com vostè sab distingir les bel·leses naturals i al ensems té l'autoritat del càrrec per a imposar-se en nom d'un sentiment noble i elevat com és el de la bel·lesa, no podria convèncer als que tinguin al seu càrrec els destins de la ciutat, de lo que a la mateixa pot convenir-li en l'ordre del seu engalanament? ¿No serà possible — avui que es parla de urbanitzar les places — de què en quiscuna d'elles hi puguin admirar algun jardí que sigui l'esca per a que Granollers aspiri a ésser una ciutat que poc a poc entri en la cultural competència de petites poblacions que també destinen en els seus pressupostos una partida per a jardineria i arbolat?

A Granollers estem mancats de moltes coses; més no per no tenir-les deixem d'estimar-les; i uns jardinetes i uns arbres foren com un tros de cel i terra, com un crit de joia que rimaria amb l'alegria d'aquest Vallès, terra nostra ben estimada, on, segons el poeta: *Tot hi és.* — R.

Recital d'orgue pel Rn. Josep Colomer

Dilluns tinguérem el gust d'escoltar per radio el concert d'orgue que el fill d'aquesta ciutat el reverent Josep Colomer donà al Palau de la Música Catalana i de quina retransmissió va cuidar-se la nova estació de Radio-Barcelona.

Tan mateix no va ésser pas molt a propòsit per a poguer gaudir de una audició ben purificada, doncs hi havia moments, per cert ben dolents, que, segons ens diuen de dita estació, és degut als defectes que hi han en les línies que van des de l'emissora del Tibidabo a les sales de concert, quins defectes estan corregint-se diàriament, lo que fa que la nova emissora es

trovi encare en el període que podem dir-ne de proves; no obstant, durant la major part del temps que durà el concert, la retransmissió es pot dir que era perfecta i per tant podem fruit de les escollidíssimes peces que mossèn Colomer va triar pel seu programa de concert.

No havíem tingut encare ocasió de conèixer al nostre amic com a concertista d'orgue; únicament en quelques ocasions que'ns havíem ensopegat passar per l'església de Santa Mònica, en hores que ell hi actua d'organista, la natural curiositat de sentir al nostre conveï ens havia fet entrar-hi, havent pogut admirar ja allavors el domini que tenia d'aquest difícil i delicat instrument.

Va començar el concert amb dos «Chorals» de Bach, que varen ésser executats de forma impecable. Seguí després «Elevació» de Saint Saëns; és aquesta una composició inspiradíssima on el mestre va tenir ocasió de calcar-hi tot el seu sentiment musical. D'una tècnica totalment diferent era la «Piece Heroique», de C. Frank que seguia, doncs tota ella era de forta grandiositat; el concertista posà tota la seva energia en l'execució de aquesta obra i va reeixir més esplendorosament. Vingué després «Cantabile» del mateix autor, delicada composició que va ésser tocada amb molt gust; més on d'una manera decisiva va impressionar més el nostre artista va ésser en les dugues darreres peces, que eren «Preludi i fuga en *mi menor*» de Bach i «Gran final» del concert en *sol*, d'A. Guilmant. Semblava talment que la grandiosa orgue del Palau respongués entusiasmada a l'inspiració excelsa del executant. Llàstima que la darrera siguié de tant reduïda extensió.

Volèm des del nostre Diari exposar a mossèn Colomer la nostra admiració pel concert d'avans d'ahir. Volèm dir-li que repeteixi sovint aquestes audicions per a poguer-li adreçar novament des de nostres planes la sincera i entusiasta felicitació que avui li adresem sentint-nos ensems orgullosos de que entre els fills de la nostra estimada ciutat poguém contar-hi l'il·lustre organista. — FA-SOL.